

Testament de Carnestoltes XXXV — Carnaval 2016

Estimats fills... de puta!

Aquí jeu el nostre rei,
tibat com una arengada,
ell que ha estat el més trempat,
avui ja la té arrugada,

se li ha embussat la nàpia,
i el fetge li ha dit prou.
Entre clenxes i mamades,
el paio estava com nou,

però arribant-se al Mercat
li ha rebentat el *cor(t)*,
—veient que encara no estava—,
i ha quedat estès i mort.

Remenant per allà dintre,
buscant desfibril·lador,
resulta que allò ho havia
robat un tros de cabró!

Els meus dits untats de xona
li he posat sota el nas,
i ha llepat dues vegades,
tot i mort, el mamonàs!

Però no hi ha hagut manera,
la mort l'ha volgut allà...
Ja sabeu com li agradava,
la ferum de bacallà.

Li ha quedat a la retina
la imatge del nou Mercat,
després de cent anys d'història,
totalment inacabat!

Tarragona, 9 de febrer de 2016
«Per culpa d'un mal de polla
m'he passat mig Carnaval
sense poder pixar gota,
ingressat a l'hospital.

I entre mamada i follada
d'infermeres i doctors,
us he escrit un testament
que us partirà el cul en dos:

“Jo, Carnestoltes XXXV,
amb la sang fatxa que em corre,
us ho deixo ben escrit,
que així mai més no s'esborra.

Mano que es compleixi tot
el que escric a aquest paper,
com els meus antecessors
i el “caudillo” del PP.

Com que diuen que a l'estiu
s'inaugurarà el Mercat,
en forma de paradetes
us deixaré el meu llegat.

També han dit que hi posaran
un rellotge carilló,
amb música i figuretes
que deurà valdre un colló.

A les 12 del migdia
sonarà Amparito Roca,
el bestiar del Seguici
tombarà amb el pas de l'oca

i sortiran a la plaça,
venedors i visitants,
a ballar el pas doble, en línia,
com Moros i cristians.

En fi, jo ja no ho veuré,
però almenys els meus hereus
que escolteu aquesta herència
ja podreu posar-hi els peus.

La senyora Concubina,
pobre vídua analfabeta,
vindrà maires i seitons
a la seva paradeta,

amb paquetets del Diari
i així es guanyarà la vida,
que sense mi s'ha acabat,
fer de porca pervertida!

La resta de pervertits,
—sobretot els capellans—,
les senyores llepacristos,
els confreres i els *germans*,

hereteu la guarderia
per acollir la canalla
que s'instal·larà a un racó,
lluny de l'olor de morralla.

Allí podreu cuidar els nens,
mentre comprin les padrines
i els regaleu piruletes
si us llepen bé les petxines.

Les senyores de la Sang
us daran un cop de mà
i si amb això no n'hi ha prou,
també us la poden mamar.

Aquesta gent de l'església
—igual que fan les fulanes—,
sap moure's entre les ombres,
per sota de les sotanes.

L'únic que em feia a mi ombra,
donant-se aires d'importància,
ha plegat de la política
i l'han tret en ambulància

per la pallissa a les urnes:
Duran passarà a la història
per no haver estat ministre,
sense hotel i sense glòria!

Però al seu hereu local,
tot i més sol que la una,
li ha caigut del cel la clau
que governa la comuna.

Fa no res que ha trobat casa,
el Josep Maria Prats;
de tant que els hi han xuclat,
té els pebrots ben escurats.

Ara que és el solter d'or
el busquen per anar al llit;
entre parelles i trios,
no sap qui li fot el dit.

Et llego la porteria
i les claus del mercadal;
no és cap *xollo*, només feina
per un cicle electoral.

I mentrestant, el Pep Fèlix,
el pobre home està que trina,
però aquest cop molt em sembla
que no és un tema d'orina.

I Ningú li fa costat,
I NI PP, I NI Unió,
qui li fa agafar el canguelo
són els amics d'INIpro.

Tu vine a guanyar calés
i deixa't de floritures,
et vull a les oficines
firmant totes les factures.

Ni pactes, ni collonades!
Sense ningú que t'*incordi*,
seràs com un escriptor
un bon dia de Sant Jordi.

També signaràs contractes
dels qui treballen allí
potser els podràs donar feina
a l'Estrada i al Martí:

Les llardoses de la CUP,
amb el seu perfum de rates,
a l'entrada del Mercat
ens faran de *segurates*,

controlant tot el "cotarro"
i perseguint carteristes!
Serà una feina ideal
per a anticapitalistes.

Aniran junts fent la ronda
de paradeta en parada,
que entre tant de peix podrit
l'olor queda camuflada.

Qui farà bona oloreta
són Ferrando i la Floria,
pintades com dos putots,
allà a la peixateria.

Una és la presidenta
de l'empresa de mercats,
l'altra fa de portaveu,
la que duu els galons daurats.

Cadascuna al seu estand,
barallant-se com gallines:
“Peixos Bego” o “Ca la Monyos”,
qui tindrà millors sardines?

Petxines, no n'hi compreu,
—si ho feu, poseu-hi llimona—,
que les que venen aquestes
fan molta ferum de xona.

El que podeu tenir clar,
de les dues majorales,
és que obrint la boca els cap
un camió de cigales.

Ara que, parlant de boques,
l'Alejandro en sap un niu,
de xerrar sense dir res
i, quan cal, no dir ni piu.

Sempre atacant el Pep Fèlix
però ara firma el pacte!
És un venut i un monyaco
però és el seu últim acte.

De la *vidorra* que es fot,
s'ha posat com un bacó:
de xarcuter del Mercat
causarà sensació;

us vendrà les seves llonzes,
la cansalada i el morro
i si voleu botifarra,
us la ven amb ous i forro!

Qui també ven bé la moto
són els bords de Ciutadans.
Tindran una altra parada,
però són tots dos germans.

Al meu col·lega Viñuales,
per tots els serveis prestats,
li llege les paradetes
de pa i pastes dels mercats:

Amb la tropa *ciudadana*
que tens a l'Ajuntament,
vendràs coca i xocolata
per fer feliç el client.

Aneu amb compte amb les mides,
no us passeu amb la farina,
que la gent de Tarragona
prefereix la massa fina!

I no vull que hi faltin mai
saladets plens de salsitxa,
que conec un convergent
que els vol amb gustet de *pitxa*.

Abelló, ja sou ben pocs
per fer d'oposició,
torna a obrir la botigueta,
que t'aniria millor.

Et suggereixo un projecte:
la *col·le* definitiva,
la vull plena de mamelles
i cromos de llepar figa.

Vull que sigui a tot color,
que no hi falti cap detall,
i si es queixen les mestresses,
doncs les encules, i avall!

La parada de cupons
t'anirà que ni pintada
per repartir sort i cromos
amb una sola tirada.

I amb una mica de sort,
faràs que algú guanyi pasta
perquè visqui com un rei...
I no parlo de "la casta",

que ells ja tenen massa quartos:
s'han forrat amb els cas Nóos
la infanta, l'Urdangarín,
la família i fins el gos!

Jo l'únic rei que suporto
és el que em trobo al mirall
al matí, quan em depilo,
fins la soca del carall.

Així que, Felip VI,
el rei, que vagi a Girona,
que li tallaran el cap
i li fotran la corona

de príncep de la ciutat
per falta-los al respecte
no rebent son exalcalde,
ara president electe.

Tancadet a casa teva,
estàs tan acollonit,
que t'han de portar notícies
per telèfon o en escrit.

Queda't tranquil a Madrid:
ja rebràs al president
quan et porti la notícia
del país independent.

Us lleigo, doncs, les latrines
per a tota la família,
perquè lleigant cagallons,
practiqueu l'escatofília!

I per merda, la que tenen
tots a Madrid, entre mans,
un drama de "señoritos"
un vodevil dels d'abans.

La política espanyola
sembla un xou del Clan TV,
que als adults ens fa vergonya
però als nens els entreté:

El Gargamel del Mariano
i els seus barrufets corruptes
s'aferren a la poltrona
tot vomitant exabruptes.

El Pablo "Mármol" Iglesias
amb el Sánchez "Picapedra"
no saben com engegar
el Rajoy a Pontevedra.

I als Minions del Rivera,
fent la puta Ramoneta,
ja se'ls fa aigüeta la ullera
mentre s'obren la bragueta.

A aquest cony de mamarratxos
no els lleigo ni un cagalló;
sabent que els perdré de vista,
dinyar-la em senta millor!

Visca la festa i fora la moral,
i quan, tristament, m'hagueu d'enterrar,
us prego que seguiu la bacanal.
No pareu de privar, cardar i ballar

fins arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes trenta-sisè!"»